

vative, måske hos SF, måske hos Enhedslisten, måske hos Det Radikale Venstre.

I hvert fald er det også derfor, at Dansk Folkeparti vil have det her forslag til afstemning under alle omstændigheder inden den 17. december, så vi er sikre på, at Folketinget i hvert fald har fået lejlighed til for alle medlemmers vedkommende at give deres mening til kende om forslaget til en folkeafstemning.

Det lammede hr. Keld Albrechtsen, men jeg synes da, at det var ganske forfriskende, at De Konservative nu er vendt rundt og ser med skepsis på Tyrkiets optagelse og i hvert fald ikke udelukker, at der skal være folkeafstemning inden for nogle år eller inden for nogen tid om Tyrkiets optagelse.

Der kunne jeg så godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren er enig i den holdning, at vi skal have en folkeafstemning, eller ikke udelukker, at der skal være en folkeafstemning i Danmark inden for overskuelig tid om Tyrkiets eventuelle optagelse i EU.

Fru Anne Grete Holmsgaard havde, synes jeg, og det gjaldt sådan set også fru Elisabeth Arnold og hr. Keld Albrechtsen, nogle gevaldige forklaringsproblemer, ikke sådan at det var ret tydeligt, at alle tre partier går ind for, at Tyrkiet kan blive medlem af EU, men de havde nogle gevaldige forklaringsproblemer med hensyn til selve afstemningstanken, altså folkeafstemningstanken, for vi har netop i Folketinget i vores dueslag fået forslag fra tre partier i Folketinget, og det er så hr. Keld Albrechtsens parti, fru Anne Grete Holmsgaards parti og fru Bodil Kornbeks parti, som alle tre vil have flere folkeafstemninger og vil revitalisere folkestyret.

Men lige netop en afstemning om noget, der interesserer folk allermost, nemlig Tyrkiets medlemskab af EU, det kunne vi ikke få nogen folkeafstemning om. Det er dog underligt.

Kl. 17.05

Det Radikale Venstre tog jeg egentlig med før, fordi Det Radikale Venstres udenrigsordfører, hr. Niels Helveg Petersen, og også partiet som sådan, forstår jeg, gentagne gange har krævet, at nu må vi have mere gang i folkestyret, og Folketinget er måske lidt for støvet, så lad os få nogle flere folkeafstemninger.

Men netop om Tyrkiets medlemskab af EU siger de: Nej, det kan vi ikke have folkeafstemning om, det er for svært et emne for borgerne at sætte sig ind i.

Fru Bodil Kornbeks ordførertale undrede mig egentlig også lidt, og det hænger sammen med, at de kristne i Tyrkiet faktisk er og har været meget truede. Der har været mange kristne i Tyrkiet tidligere, men der er ikke så mange tilbage, og det er ikke så nemt at være kristen i Tyrkiet.

Man kan egentlig undre sig over, at Kristendemokraterne som parti ser stort på det og er ligeglad med, at vi altså her har en befolkningsgruppe, der på mange måder har det svært i et land, som man alligevel gerne vil optage i EU. Det kan man undre sig over, men det er åbenbart Kristendemokraternes nye linje eller gamle linje. Jeg ved det ikke, men det er i hvert fald noget overraskende.

Generelt vil jeg sige om Tyrkiets eventuelle medlemskab af EU, at jeg tror, at alle er enige om, at det selvfølgelig er vigtigt, at Tyrkiet ikke falder i kløerne på mellemstlige fundamentalistiske kræfter eller i kløerne på Asien, hvor der også er fundamentalistiske kræfter. Det tror jeg alle er enige om, og alle bør vel også kunne være enige om, at det gælder om at have nogle gode samarbejdsaftaler og associeringsaftaler med Tyrkiet, så vi holder fast i, at Tyrkiet faktisk har en mulighed for at have en bro eller en kontakt til Europa.

Men Tyrkiet er ikke en naturlig del af Europa, det er Tyrkiet ikke geografisk. Tyrkiet er som muslimsk land heller ikke kulturmæssigt en naturlig del af Europa. Derfor er det udelukket, og det burde være udelukket at forestille sig, at Tyrkiet kunne blive medlem af EU.

Så det er den undren, man kan stå tilbage med, at der sådan set er givet grønt lys fra Folketingets partier, måske med undtagelse af den konservative ordfører, til, at Tyrkiet kan blive medlem af EU. Jeg vil sige, at den faktisk rimelig brede enighed – undtagen de to partier, jeg nævner her, Dansk Folkeparti og måske De Konservative – jo ikke er lig med situationen i en række andre lande, vi normalt sammenligner os med.

Hvis man ser på debatten i mange lande, vi normalt sammenligner os med, er den meget frodig, og der er meget store diskussioner om det fornuftige i, at Tyrkiet kan blive medlem af EU. Selv ind i Europa-Kommissionen er der fremtrædende medlemmer, f.eks. Bolkestein, der har advaret imod konsekvenserne, hvis Tyrkiet bliver medlem af EU.

Jeg kunne godt tænke mig afslutningsvis at bede udenrigsministeren kommentere det forhold, jeg har nævnt om Cypern, som jeg på et tidspunkt var inde på, men også at spørge, hvil-